

Ohlander, Joh. Pärre? Göteborg

1893, 1905, 1911, 1913
1914, 1915, 1916, 1917
1921

(15 brev)

Joh. Ohlander

GÖTEBORG, d. 27/11 93.

Prosa!

Tack för de herrliga Tomtar,
du sånt mig!

Koppas i veckans nummer af Sv.
Ltg. för se något om deras utbredning.
Jag har nämligen anledning antaga,
att en sådan uppöfning i det skänd
för sig. Här i Göteborg blir nog ingen
"manspillan", möjligen ^{dock} en ord an-
nan på Vinnotinjens affallit. Man
har nämligen sött vandra i godo, hvad
man från Tomte-sympantet funnit
mindre värdet. Nu sådana kunna de
vara. Och man måste ta din sådana de
äro. Sjä synes därför bäst, ~~g~~ räddast man

Blottast, an inte bry sig vidare
om Konkurrens-förståningen utan de
glad ut. Dina hinder ej, an man i all-
gemhetligt Paul^{t. ex.} såsom svar på en fråga
i "Brefvädan" upplys om ursprungsbek-
teckningen i fråga om Rydbergs bidrag
till "Klappan" tycker jag.

Man har sökt ju in som annons i
ansökan på Tomte, hvilket väl först varit
hos Lärartidn. Dina lär genom en viss
god värdshänsakts. Op. lär ha hänvisats
till "Bilagor" i samma tidning. Så nu
se, hur hon gör. Så sad mig en god
vän, som kvartals rötut för en mot
utan helt enkelt förklarar sig ej vilja
ha med jaken an göra.

Dina oss emellan.

I mötesberättelsen hos Weiergren
Kerben från tillstånd an intaga några

annonser. De ha övertagit utgifningen på
för oss och Subskribenterna oväntade,
förnuftliga villkor. Jag ville gärna
reservera en plats för dig i denna an-
nonsofördning, t. ex. sista sidan. Skulle
det ej vara lämpligt an där införa några
upplysande notiser om Jultomten och en
par rader om Lärartidningen. Jag har
äke det möjligt an göra med dessa an-
nonser vare sig ekonomi eller innehåll,
men jag skulle gärna vilja se något om
Tomten på en främsta plats. Att skriva
denna annons kan vara tidigt nog till jul,
men jag skulle gärna vilja säga, an du
borde innehålla några ^{kostu} uppgifter
om Tomtes tillkomst,
hans författare- och
artistlista
hans spridning,

kvad du verkar för ett pedagogiskt Skrift-
diums bildande m. m., som kan klippas
af vissa dumbeter/satser och polemiserat,
Ja, jag har nu sagt, hvad jag tänker.
Nu kan du göra som du tycker.

Priset här var 20 kronor sida, 10 p
halfsida. Jag skall för drans annonser
ansvara för en tillräcklig utstyrelse.

Jag vill lämna dig en par notiser.
Till många afhandlingar har jag
ingen tid, och inte behöfvat sedana.

Din tillgivne

Hof. Olausson

Fru Amanda Hammarlund!

En hjärtligt tack för vänligheten under mitt sista Stockholmsbesök! Det var för mig ett stort och oräntligt nöje att få besöka Parantidningens utmärkte arbets- och förräddorunn samt - framför allt - den förträffliga ordningen i stort och smått uti detta "arbetsverk". Ja, jag beundrade anordningarna och skulle haft god lust att återkommit, om jag ej dels haft brådtem, dels varit fullkomligt uttröttad, som jag då var af Kringfläckhand. Mycket gladdes det mig, att Herrskapet Hammarlund nu tycktes vara vid så god hälsa. Därför hoppas jag för min del, att det ännu skall dröja länge, innan de angelägenheter, som nu vårdas af Eder, skola behöfva läggas i andra händer. Jag bruktar starkt, att en sådan förändring icke skall skänka oss och vår skola den trygghet, som man nu känner sig så glad öfver att äga. Säkert är, att jag, som

dock äger en ej ringa personkännedom
bland lärarekåren, har mycket svårt
för att träffa på någon, som har de
personliga egenskaper, skötandet af
en dylike verksamhet kräfer. En sådan
tidpunkt måste dock komma, då nya
krafter nödgas träda in. Och kunde jag
genom någon anvisning på lämplig person
bidraga till frågans lösning, skulle det
vara mig kärt. Jag har någon gång tänkt
på minn landsmän, Skåningarna. Här
ha vi ju Bruce i Åreys, Hindén i Hel-
singborg, Huldén i Kristianstad m. fl.

Nå frågan på allvar kommer upp,
kanske jag kan på någon idé. Här är
ju ej nog att ha skrifkundigt folk, utan
här gäller det ju förståndigt folk och folk
med en smula pondus.

En Hammarlund skall också ha tack
för de vackra julbidningarna och julbörkerna.
Hoppas ju tillfälle att sedernem säga nå-
got vackert om dem.

Med tacksamma hälsningar till
Herr Hammarlund tecknas

Med vänskys och högaktning

Joh. Ohlsson

Göteborg den 15/9 1911.

Från Amanda Stammertlund.

Tack för vänliga brevet, varav jag finner, att jag ännu har förmånen att vara ihågkommen som en gammal god vän.

Jäkte blott av detta skäl utan äran och isynnerhet för SAGA-bibliotekets egen skull önskar jag det all möjlig spridning. Det är måhända riktigt, att Dr Ambrosius inte till en början var livad för Wagners bearbetning av Robinson Crusoe, men i det distrikt, där jag tjänstgör, införde vi dock nämnta boken för flera år sedan, och då sedan flera skolor följde exempel, skedd det med inspektörens

godu minne. I varje fall tror jag
ej, att nu någon betänklighet före-
finnes mot dessa böcker. Händelsen
är snarare den, att vi på senare tiden
lagt oss till med en ny boken efter
den andra: Heideustam, Lagerlöf, Schück
Sundahl, Bergmans lärobok, Ur Sausti-
drus litteratur, Berlins nya lärobok,
Ouvou Sandström, Topelius, Sivitsky
m. fl. Ut så ha vi skolbiblioteket
med läsaftnar, de andra böcker - däribland
Sagas - tyngdas. Därför ha vi inte orkat med mer.

Emellertid förjånas det överrigas,
hurunda vilka några ~~ny~~ Sago-del
beordr införas (jämte Robinson Crusé).
Skulle till en början Fru Hansmarlund
vilja sända mig en ord aureau-
ar de delar, som följa efter 9, utse
någon eller någon av 10-36. Jag
får nämligen bekänna, att jag ej
läst alla de sista. Jag har själv
endast de med första delarna.

Så skall jag i sinom tid tala
med inspektören om Saken. Det kan
jå hända, att vi kunna lyckas jå
in ylen. Vi ha nämligen i det fallet
stor public.

Hr. Holm reser bort på en månad,
och är det alltså inte så berättat.
Men det kan jå inte skada, att
förbereda saken. Jag kommer väl i
så fall att bli någon intresserad
läsa igrann vissa böcker.

Utav att också kunna förutsäga
utgången, jå vilken en hel del andra
redan beslutade bokförvärf inverka,
får jag sålunda som svar på Eder v.
förfrågan tillräde
att sända ^{mig} ett eller annat Sagoexemplar
av del 10-36 och
att sedmera återkomma till ärendet,
bl. a. för artal om rabatt o. d.

Med utmärkt höjaktning
Fol. Skland

Göteborg den 27 sept. 1911.

Bästa Fru Hammarlund!

Tack för Eder utmärkt
vackra skänkning! Jag har nu
stoltheten att äga hela Saga-biblio-
teket och har redan installerat
det i en bokhylla, som barnen
disponera. Men det var alldeles
för fröströgt.

Jag är nu i tillfälle att
kunna med en viss "Sakkunskap"
yttra mig om biblioteket, när
rekvisition av nya böcker
göres. Ett sådant tillfälle upp-
de sig redan i dag, då för det
skolbibliotek, till vars styrelse
jag hör, avsänds en rekvisition

på ett antal exemplar av olika Saga-delar.

Jag kom till att tänka på att det kanske skulle vara bra att skriva till bibliotekarierna vid våra skolor och säga om för dem vad Saga har att erbjuda (den tryckta listan, att den i flera folkskolor (t. ex. Stockholms (?) används som läsebok, vad beträffar vissa delar, samt slutligen att Göteborgs stad första skoldistriktet inköpt ett antal exemplar av vissa Saga-delar (som utpräknat) för bildning av bokgrupper åt barnen i folkskolan.

Et sådant rent personligt meddelande skadar inte, tvärt om.

På samma gång föreslår jag, att till var och en ^{bibliotekarie} sånds

1 ex. i biblioteksband av någon bland de populäraste Saga-böckerna (ej Robinson Kross utav Senare Fickemna delar, som ej äro så kända) med anhängan att "provboken" måtte få övertäckas till bibliotekarierna personligen eller - om han ej hade bruk för den - till något barn till julen eller ork till läroungebiblioteket.

Jag tror, att Saga på det sättet skulle bli känd som biblioteksbok.

För ändamålet sänder jag ä ett särskilt papper förteckning öfver bibliotekarierna.

Naturligtvis vill jag icke bli nämnd som förslagsställare, ehuru jag inte kan tänka mig någon lojalare och korrektere form.

Kan du sedan komma in i vissa skollklasser, så mycket bättre.

Jag är icke ritan förhoppning i
det stycket.

Ännu en gång en vördadt
sats för det verkliga represen-
tativa Soga-biblioteket. Det skall
måhända icke heller bli ritan sin
betydelse, att på det sättet kunna
gränsva, vad biblioteket innehåller.

Med vänskap och högaktning
och. O. O. O.

Göteborg 29/9 1911.

Från Amanda Hammarlund!

Vid närmare övervä-
gande har jag funnit, att re-
kvisitioner äro av äldre Saga-
ärgångar kunna ske genom Dr
J. L. Malmborg här i stads. Het
synes mig under sådana för-
hållanden riktigt att det påpe-
kand, som jag förslög att
ställas Göteborgs folksko-
lans bibliotekarier, jämvil
bord innehålla en upplys-
ning, att Sagabiblioteket i
sin helhet, att äro en

Starka exemplar av äldre är-
gängrar, kan på samma
förmånlige villkor som ö-
rikt i förlaget erhållas
genom hr J. L. Malin-
berg, Nordhemsgatan 66
i Göteborg.

Nå jag sist skred, hade
jag ej kännedom om
att redan ett ansevärt
antal Sagn-exemplar
på denna väg rekvi-
rens åt Skolbiblioteket,
och jag är mycket anse-
lägen att inte på något
sätt förbigå en så verk-
sam kraft som denna

Malinberg. Med detta tillägg
tror jag, att medelant

• Kunna göra någon nytta
och i varje fall inte skada

• Säkert är, att blott på
barnböcker är så gån-
ligt som Sagn. Därför
bör den bli skänd och
löst.

Med vänstapsfull hälsning
Vördsamt Hasteligen
Joh. Ahlander

Upps 10/12 1911.

Fru Amanda Hammarlund.

Mottag min hjärtli-
gaste tack för guldsträngarna.
Jag hade börjat skriva några
rader om dem för Läraretid-
ningen men fann så många
uttalanden, som återgävo min
mening, att jag bestöt dröja.
Nu följa emellertid några
ord.

I det jag ännu en gång tack-
kar för Fru Hammarlunds vänliga
brev att komma ihåg mig
med
Tack
Med varm hälsning
Fol. Ohlsson

Uppsala 21/12 1913.

Hörsamma Hammarlund.

Mottag mitt varma tack
för såväl julpublikationerna
som de sista banden av Saga!

I denna uppsjö av barn-
litteratur är det verkligen ej
lätt att välja. Det känns då så
tryggt att veta, att vi ännu ha
förmånen äga den gamla ^{hög-}
^{präktiga} jultemten, ^{banbrytarens} som fortfa-
rande såväl i inre som yttre
egenskaper fyller mycket högt
anspråk. Somten själv är ju
den mest kända i sällskapet.

Hans följestagare göra emeller-
tid, äro de, företaget all hedr.
Särskilt beröm förtjänat Sögu-
häftena. Här ha de försök-
tige ^{nöjes-}målsmännene och lärarene
en läsning, som ha utau
trickat ha bjudit sina
barn. Sagens bokserie förtjä-
nar bli känd och använd
öfverallt bland de ungn^{er}. Fun-
dare och renare och nysam-
mare boksamling kunna de
nyspeligen förvärva sig.

Och man behöru knappst
vara barn för att tycka om
denna bokskatt.

Än en gång ett vördamt tack.
Och en god jul!

Eder tacksamme
Göf. Ohlsson

Privat.

Göteborg den 3/I 1914.

Bästa Fru Hammarlund!

Eni alla god fortsättning
på det nya året!

Och tack för alla vänskapsbevis
under det gångna!

Mitt brev några dagar före jul
var ju avsett för att eventuellt
publiceras, och därför var det
en smula avmått. Nu inbju-
der stillheten och friheten från
all offentlighet att språka ut en
några hämmade tankar.

Jag skall då först säga något om
Laga. Från pressen har detta arbete
ju allt fortferand ut glädja sig
ät riklig uppsmattning. Men

Konkurrensen är numera ganska
svår - i tillighetsbröken och tidningar
är det oliket slag. Och det är
naturligtvis inte så lätt heller
att få duktigt, intresserat och
energiskt folk, som arbetar
i och för företaget. De, som dessa
till något, är så upptagna, ifall
de ej är - förbrukade. Men Sa-
ga har dock en erfarenhet och
en organisation att tita till.

Som biblioteksbok har du
ju också sin given plats, i vissa
fall gärna även som skolbok.

Redan för länge sedan had
jag någon kännedom om en plan,
som nu är förberedd sig på
att förverkligas. En par lärare, Tho-
mée och Holmén hade associe-
rat sig med några yngre veten-
skapsmän - d: n Holm, professor

Jägerstiöld m. fl. - för att utgeva
en populärvetenskaplig, för ung-
● om skrivna skriftserie, ett slags
tidsskrift, vilken inom folkbild-
● ningsintresserad förhållarekretsar
gedad vint verksam sympati. Just
Som detta företag var fördraget att
stutligt ordna vissa ekonomiska
driftfrågor, läser man emellertid
i tidningarna blänkare om ett litet
Naud med K. L. Larsson, Sjöholmen
m. fl. Som ^{den tillträdde} initiativtagare, för-
● läggaren för det förstnämnda pro-
jektet tycks ha blivit biträdd,
varför planerad tills vidare torde
● komma att nedläggas. Det sista
projektet torde väl komma att
förverkligas.

Det hade varit förestående nog
att meddela fru Hammelund, vid
som var i gornägen redan länge

Jag måste ännu en gång kompletmentera fru
Hammarlund för julleboken och tidsningar speciellt
från det utspågade av tullen om den som ingår i boken - nu
smått guld, en blyant och en - läst ut i boken i hemmet

för detta, men jag fann det inte lo-
jalt att skvallra i skolan. Nu är det
knappast någon hemlighet. I varje fall
veta många om den.

Medels okunnig är jag inte heller
om att min gamla gosse var fröken S-g
förberedd något för Saga. Det skulle ju
inte vara så illa om ett eller annat häfte
Kunskapsinnehåll barn- och ungdomslit-
tyr från historiens och naturkunskas-
Sagas område kunde mätas in bland
Saga-serierna. Fast det är vansk-
ligt nog att få folk som skriver
intressant och politiskt. Och ännu
vanskligare att få dem läsa. Vansk-
ligt måhända att ekonomiskt be-
rädda sig.

När jag nu sitter här och fan-
der, så får jag det hugskottet att
fru Hammarlund skulle - i Budapest
förtroende förstås - kunna hänvända
sig till Thomée eller Holmén eller
båda dem och be dem föreslå något
lämpligt Kunskapsinnehåll åt
vissa Saga-häften. Säg gärna, att det
sker på min inrådan. Formid kan
ju vara endast en anläggning, att
på grund av sitt kända intresse
benägen ville - i förtroende - nämna
vad de tyckte. (Om detta har jag
ej talat med fröken Sandberg eller nå-
gon annan).

Jag kan dock ej tillstyrka alltför
stora ekonomiska offer för Saga.

Ja, tag detta som ett välmunt hugskott,
i vilket det möjligtvis kan ligga något korn
förnuft. Med vänskaps och höjaktning
och. Ollander

Göteborg den 29/12 1914.

Bästa Fru Hammarlund.

Ett gott slut på det gamla
året och ett gott nytt år beder jag
och min familj få tillönska
Eder. Häre ligger först och främst
en varm önskan, att hälsa och
herafter måtte fortfarande
förunnas Eder för de betydelse-
fulla uppgifter, vilkas vård i
så hög grad beror av Eder.

Jag tänker här närmast
på det bolag, som har Lärre-
ledning och barnlitteraturen
om hand. Det är visserligen blott

en alltför naturlig sak, att man
efter så många års oro och jäkt kan
känna sig trötta, man har det
är, så är det visse bånd, visst
kärleksbånd, som betyder mycket,
när det gäller att hålla goda
conditioner uppe. Ja, lycka till
att så länge och med så oför-
svagat intresse ha stått vid
styret! Det är stort att ha en
sådan roll som fru Hammarlund
och att med sådan hedre ha skött
den. Ideellt sett står naturligt-
vis här Saga som nummer ett.
50 Sådana bånd - jag upprepar
det - är ett arbetsresultat att
glädjas åt.

Ja, tack för alla böckerna
och alla tidningarna! Minn kan
läsa dem fortfarande allasammans

med förtjusning, fast de nu
nästan alla äro stora. Jag har
ju blott en, som ännu är män-
dermig. Eftersom fru Hammar-
lund alltid intresserat sig för
den, kan jag nämna, att de
hittills alla artat sig väl, fast
de ju inte bestått några svårare
prov i livet. Min flicka, den äldsta,
tog först studentexamen, och blev
sedan lärarinna. Gossen därefter
blev student i år och går nu på
seminariet för att möjligtvis en
gång gå samma väg som jag. De
tre yngre knoga ännu i skolan,
hittills med god framgång. Självs skulle
jag ingenting högre önska än att
de måtte bli goda lärare och lära-
rinnor i folkskolan. Det fältet
är tillvärdeligt ärofyllt, om man

vetkar i trohet och kärlek:

Beförordningarna från folkskolelärarekanan är numera icke heller längre otänkbara. Nu skulle Emil Hammarlund levat och seta hur en och annan folkskollära bör ihågkommen vid folkskoleinspektörsval. Tynd blott, att vänneren Gottfrid Björkman skall dragas ifrån Föraretidningen, där han är en utmärkt god kraft. Läsartidningens skötsel är i min tanke ännu rikligare än en inspektörs tjänst, men ofantligt mer krävande. Kanske han dock kan

sköta en del tidningsbestyr även som inspektör. Han har en för god pennan att alldeles gå miste om. Brodern Emil Björkman har jag i många år samarbetat med. Det är gott värka i de där skolmästares örenna.

Ja, än en gång tack för allt under det gångna året och de uppmärksamma välönskningar för det nya.

Tillgivnost

Aoh. Ohlsson

Göteborg 6/1 1915.

Högt ärade

Fru Hammarlund.

Jag skrev ju - vill jag
minnas, att jag skulle bli belä-
st med honoraret, även om
det blev mindre än det jag
debiterat, 4.50 pr spelt
ringeför. Nu får jag säga, som
det står om gamle kung Sa-
lomo, att han fick ej blott
det han betit om utan rik

liga dantövar. Kan jag göra
tidningsföretaget och bolaget nå-
gon tjänst utöver det lilla
obetydliga jag skriver - t. v.
genom att intressera folk
för att skriva i Läsatidn.,
prenumerera på den och
annonsera i den - skall
det som hitsills bli mig
ett kärl nöje. Hjärtligt
sack emellertid!

En kvitt följer hämed.
Hjärtlig hälsning från
oss alla, och god fortsättning!
Med vänskap och hög
foley Alaund

Göteborg d. 30/12 1915.

Bästa Fru Hammarlund!

Mottag mina hjärtliga
lyckönskningar till ett i alla
lyckosamt årsskifte! Med
stor glädje har jag erfarit, att
Fru Hammarlund med oför-
minskad energi sköter de
mångsidiga göromälen
i Lärartidningens förlags-
A.-B. Och det kan inte döl-
jas, att samtidningar och

Sambocker fortfarande ha
firmånen av Er varma in-
trasse. Sakt ännu en gång
för den vackra julgåvan, som
är efter är, medelt dessa häv-
liga Saga-böcker föränts
minn barn. Det är ett noyså
Stättligt bibliotek.

När jag sist skrev, befann
jag mig mitt uppe i jul-
brädskan, d. v. s. för skolans
del, men jag ville gärna ändå,
fast det blev harsigt, säga ett
par ord. Det gläder mig att
du fått bevitna denna stor-
artade utveckling.

Nu skulle jag gärna vilja
hört, hur Fru Hammarlund per-
sonligen har det. Möda och arbete
för andra, som vanligt, förs tas.
Är det inte en ^{släkting} ~~antörig~~, som gör Fru
Hammarlund Sällskap och hjälper
ditt att skingra oss anhöriga?

Och Lärovetidningens redaktör?
Berg är ju fortfarande borta. Ja,
vi börja bli utslitna.

Undertecknad är ju rätt tory,
har haft idel framgång och
medvind och - med smärre auspök,
som jag hoppas ju behålla - aldrig
fattats något. Minn barn ha hit-
tills endast berättat oss glädje.

Första året har dock varit ett rätt
bekymmersamt år. En av mina
fläckor, 18-19 år gammal, lämnade
Rudolfs gymnasium och mycket
lovande, drabbades på varen av
en lunginflammation, som blev en-
ledning till en långvarig bröståkom-
ma, för vilken hon nu - med stor
appofbringar från hemmets sida -
i snart 9 månader vårdats i Ro-
manas sanatorium nära Tranås.
Men intet annat är att göra än
böja sig under den högsta vilja.
För egen del söker jag min vederköe-
kelse i ett lyckligt familjeliv och ett
riktigt arbete. Gud ske lov för arbetets
lycka!

Samtidigt har jag försökt plocka
ihop en räkning å min små bö-
drag. Jag märker, att jag kokat
ihop nästan en hel månadsavgift
för min sjuka fläcka, som i för-
gående sagt är glad och piggs mest
å sjukhistorien. Jag blir ej lednen,
om honoraret blir mindre.

Men skriv en gång några rader, så
det blir gott om tid.

Sånu en gång: ett gott nytt år.

Med vänskap och höjaktning

— Joh. Oklandt

Göteborg d. 28 / 12 1916.

Från Ananda Hammarlund.

Först ett hjärtligt
tack för den vackra
fjällklappen åt barnen,
de nya Saga-käfterna,
Fågeln Blå och Fjällton-
sen! De bildade tillsammans
ett respektabelt bibliotek.
Lycka till att ännu
länge kunna följa rannor-
na med den äran!

Ingen dag för tidigt
ett högt prenumerations-
priset på Lärartidningen.
Som jag ser saken, är
dit icke pris utom koa.

titel som är avgörande
för spridningen. Om tidning-
en säljes för 4 kr och
är innehållsfattig och tråk-
tig, går den sämre än
om den är 25 proc. dy-
rare och är 25% bättre.
Och våra dagar äro ausprä-
kade stora, detta tack
vare Lärovetidningens
vackra traditioner, och
den blir utfört omjög-
liggöra av konkurrent.
En mängd frågor kräva
belysning och för int-
funderingarna luft i
det ^{och egna} organet, så
söka de sig låta andra
vägar. Det är därför

inte lyckligt att belöna kni-
pen in på textutrymmet
allt för mycket.

Jag är mycket glad över
vår vän Jöderbergs arbets-
daglighet. När man själv
inte längre är ung, så
är det en förgävesakt,
att gädda åldringsar som
J. G. Jöderberg ådagalägg,
att man ännu länge
kan göra nytta.

För egen del är jag täm-
ligen blyg och har anledning
att vara mycket tacksam
för varje arbetsdag, som
jag får vara med om
gamla kärn uppgifter.
Arbete är min lycka här i

världen. Och det värker
riktigen till.

Denna jul har jag oersti-
glädjen att ha hela fami-
ljen samlad. Förra året
var min "mellersta" flörka
ute på Sanatorium. Hon
är nu bättre, fast ännu
underkastad läkarebe-
handling. Gott lepp lär
finnas.

ett gott slut på det
gamla året och ett väb-
signelserikt nytt!

Och tack för all vänskap!

Tillgivenhet

— och Olav —

Göteborg 10/1 1917

Bästa Fru Hammarlund!

Mottag mitt hjärtliga
tack för de 200, som
vänligt sändes mig.

Det är att säga prenu-
merationen i Sv. Lsg?
Jag hoppas, att det lilla till-
ägget i prenumerations-
avgift inte skrämmar alla
de många som i likhet med
oss göteborgare få en stor-
korv i dyrtids tillägg. Alla
dyligen förbättringar skulle
säkerligen inte uteblivna,
men många skulle ännu
länge låtit vänta på sig,
om inte Läraret i många
vänt.

Vu äro Fru Hammar-

lund och jag snart de äldre
i Lärartidningen. Jag har
nu trillat på i 30 år och
skrivit - ideligen, ideligen,
som Kolungaså, och Fru Ham-
marlund har med skilde-
lig men mestadels osynlig
hand dirigerat och pla-
nerat och även - inte så
sällan - skrivit i detta blad.
Och betalat ut stora sum-
mor. Allt till vår skolas
och kärs frommas och barns
glädje.

God fortsättning!

Nyss talad jag med Förel-
läsare. Vi ha lite jobb till-
samman då och då. Nu var
det barnbespisningen som
var det gemensamma. Apri-
l på barnbespisningen, så
minns jag från början på 80-

talet en liten bit i Lärartid-
ningen skriven från Göteborg
under rubrik "Fattiga barnen
J alltid när Eder" och under-
skriften "A." Det var, som jag
sedan förstod en intressant
och värmhjärtad styrelse
i Göteborgs Kvinnoförening
som var författarinna
till den lilla bespisnings-
biten. Jag har sedan läst
flera "bitar" av samma väke-
-skrivna pennor på byrån.
Ja, nu på ~~on~~^{on}sdag ~~in~~ⁱⁿ på dag
3702 folkskolebarn till
bespisning om middags-
varje dag här i Göteborg.
Och jag är snart på halvt
Professor i bespisning.

Just som jag höll på att
skrivna ringde en "förretning"
J. P. Skogberg, upp. Han ber
mig hälsa. Alla äldre Gote-
borgare komma så väl

ihig Fru Hammarlund, som
själv visat oss så stor vän-
lighet vid deras Stockholms-
besök. Ja, nästa gång det
blir något finne jubileum,
t. ex. i LaDantidningen,
hoppas jag komma med
upp till Stockholm. Eller
vid något större möte.

Här i Göteborg hjälper jag
till att förbereda en stor
jubileumsutställning 1921,
då stan existerat i 300
år. Och då skola vi allt
söka samla ihop alla f. d.
Göteborgare, som ej glömt
bort oss. Men tyvärr, det
är långt dit.

Ja, tack än en gång för
erige vänlig hälsning. Och
måga hjärtliga hälsningar
från oss alla.

Forträumast
— Joh. Olsson

Privat

Göteborg d. 3/26 1921

Fru Amanda Hammarlund

Jag beder först att få
säga mitt tack för mig tillsänt
30 kr för de få och små bidrag
jag haft äran att motta förut
få nämna Sv. Sty. Tyvärr har jag
ända tills nu varit förhindrad att
skicka det mottagna, emellertid
likt med alla föregående år -
först ville som hastigast genom-
gå äran ämnade och göra upp
en ungefärlig lista över mina
meddelanden.

De äro ju obetyglige män de
hru alle tillkommit i syfte att
stä tidningen, ej några andra
intressen, till tjänst.

Lycka till nu under den
nya regimen! Hoppar på
gott samarbete. De nya krafterna
toro ju det allra bästa för
tidningens framgång och
läranäkrens bästa. Ett gott val.

Efter den 1 februari är jag
återigen skolmästare, glad och be-
läten med min värld äro
den är mindre än ^{nu} den varit för mig
på sistu tiden, då jag varit något

"vidlyftigare" än jag egentligen
hålo önskat. Nu skall jag
erhelligt bli en flitigare ut-
läk än jag kunnat vara under
det sist gånge halvåret för
Läroretidningen.

Min vördnadsfulla hälsning.

Följionist

Joh. Ohlstedt

Göteborg den 5/4 1921.

Smälla För Hammarlund!

För det ytterst vänliga meddelandet beder jag
att få på det hjärtligaste tacka. Men jag måste beklåna, att
Fru Hammarlund gör mig en Annula förlagen. Jag kan ju ju
vara fullt uppriktigt. Ekonomiskt har jag ju med en allriobolag
att göra, och mot bolag är man i allmänhet inte så särdeles öm-
sint. När jag någon gång så där på en slump tänkte över
vad jag alltså kunde göra mig räkning på av bolaget,
stannade jag vid ett maximum av 50 kr, och när de 30 kommo,
var jag inte alls missbelaten, fast jag, som jag alltid brukat,
gjorde upp en förtäckning över minna små bidrag. När det
så kom ytterligare 120 kr, får jag uppriktigt säga, att frukostig-
heten verkade på mig som en - älderställning för långvarig
tjänst. Innan en gång tack!

Det här året har för mig varit ett gott år. Nyss var jag näst
och jämst skuldfri, nu är jag - efter minna sampråk - mycket
välplacerad. Kristend är att behöva litet. I barm har jag hemma,
alla tjänna pengar, t. o. m. den minsta, som jämte sina studier ger
kolationer för 5 à 6 kr i timmen. Hans pappa hade vid den åldern -
50 öre eller, om lyckan var god, 1 krona.

Tacksamma hälsningar från oss alla genom
Edes gamla tillgivne vän
Joh. Ohlsson